

Arrest

nr. 137 775 van 2 februari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen
X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van respectievelijk Spaanse en Marokkaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, op 9 oktober 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 2 juni 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken, D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. PELS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 28 augustus 2008 dient de eerste verzoeker, die verklaart van Spaanse nationaliteit te zijn, een aanvraag tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) in als werknemer of werkzoekende. Op 20 januari 2011 wordt hij in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.2. Op 14 november 2008 dient de tweede verzoekster, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in, in haar hoedanigheid van echtgenote van de eerste verzoeker. Op 14 mei 2009 wordt zij in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.3. Op 13 mei 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van de eerste verzoeker en de tweede verzoekster de beslissingen die een einde stellen aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Bij arrest nr. 102 408 van 12 maart 2014 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissingen.

1.4. Op 21 mei 2013 dienen de eerste verzoeker en de tweede verzoekster een aanvraag op duurzaam verblijf in (bijlage 22).

1.5. Op 3 december 2013 dient de tweede verzoekster een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in.
Op dezelfde dag dienen de derde, de vierde en de vijfde verzoek(st)er een aanvraag tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) in als descendant van de eerste verzoeker.

1.6. Op 2 juni 2014 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van de eerste verzoeker tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de eerste bestreden beslissing die aan de verzoeker op 10 september 2014 wordt ter kennis gegeven en die luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 51, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 3.12.2013 werd ingediend door: (...) om de volgende reden geweigerd :

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene deed een nieuwe aanvraag tot verblijf als beschikker van voldoende bestaansmiddelen op 3.12.2013. Betrokkene legt ter staving van deze aanvraag een werkgeversattest of bijlage 19bis voor op naam van zijn echtgenote, alsook drie loonfiches van de maanden augustus, september, oktober 2013 en een bewijs van ziekteverzekering voor.

Op basis van deze bewijsstukken kan het verblijfsrecht overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 2° als beschikker van voldoende bestaansmiddelen niet worden toegestaan. Er is immers niet voldaan aan de voorwaarde zoals omschreven in het tweede lid van art. 40, §4. Het inkomen dat mijnheer ter beschikking heeft, via het inkomen van zijn vrouw, ligt onder het bedrag bij hetwelke sociale bijstand kan worden verleend. Nergens uit het administratief dossier blijkt hoe het gezin, dat uit twee volwassenen en drie kinderen bestaat, met een dergelijk karig bedrag toch in zijn bestaansmiddelen zou kunnen voorzien, zonder (op termijn) beroep te moeten doen op de sociale bijstand. Overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 2° moet een beschikker van voldoende bestaansmiddelen immers aantonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken om te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstand van het Rijk. Gezien de persoonlijke situatie van betrokkenen, namelijk hun gezinslast, is het niet geloofwaardig dat dit kan voorkomen worden.

Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene houder is van het verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, noch dat hij het verblijfsrecht heeft aangevraagd op basis van een andere rechtsgrond. Vandaar dat overeenkomstig art. 51, §2, tweede lid (KB 08.10.1981) een bevel om het grondgebied te verlaten van toepassing is.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

(…)”

1.7. Op 2 juni 2014 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van de tweede verzoekster en de kinderen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de tweede bestreden beslissing die aan de tweede verzoekster op 10 september 2014 wordt ter kennis gegeven en die luidt als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 51, § 1, derde lid en art. 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 3.12.2013 werd ingediend door: (...) om de volgende reden geweigerd :

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: Betrokkene echtgenote en kinderen van de heer (...) kunnen het verblijfsrecht in functie van mijnheer overeenkomstig art. 40bis, §2, 1° en 3° niet genieten gezien mijnheer zelf het verblijfsrecht niet heeft bekomen. Derhalve kunnen zijn gezinsleden zich niet met hem voegen of hem komen vergezellen.

Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkenen houder zijn van het verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, noch dat zij het verblijfsrecht hebben aangevraagd op basis van een andere rechtsgrond. Vandaar dat overeenkomstig art. 51,§2, tweede lid (KB 08.10.1981) en artikel 52,§4, vijfde lid (KB 08.10.1981) een bevel om het grondgebied te verlaten van toepassing is.

*Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.
(...)”*

1.8. Op 25 juni 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris ten aanzien van de eerste verzoeker en de tweede verzoekster en hun kinderen de beslissingen die een einde stellen aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

1.9. Op 10 september 2014 dient de eerste verzoeker een aanvraag tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) in als werknemer-loontrekkende. Op dezelfde dag wordt hem het recht op verblijf erkend (bijlage 8).

1.10. Op 10 september 2014 dient de tweede verzoekster een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) in. Op dezelfde dag dienen de derde, de vierde en de vijfde verzoek(st)er een aanvraag tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) in als descendant van de eerste verzoeker.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen *iuncto* artikel 39/2, § 2, van diezelfde wet een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep kan instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer 2005-06, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (*cf. RvS 25 maart 2013, nr. 222.969*).

Wanneer een verzoeker zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet hij een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (*RvS 18 december 2012, nr. 222.810*).

2.2. Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de eerste verzoeker op 10 september 2014 een aanvraag van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) heeft ingediend als

Europese werknemer-loontrekkende, dat de tweede verzoekster op dezelfde dag een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter) heeft ingediend als echtgenote van de eerste verzoeker en dat de derde, de vierde en de vijfde verzoekende partijen op dezelfde dag een aanvraag tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) hebben ingediend als descendant van de eerste verzoeker. Tevens blijkt dat op 10 september 2014 de eerste verzoeker ingevolge zijn aanvraag van diezelfde dag het recht op verblijf wordt erkend. Uit het wachtregister blijkt dat de tweede verzoekster op die dag in het bezit wordt gesteld van een attest van immatriculatie, geldig tot 10 maart 2015. Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang van de verzoekende partijen bij onderhavig beroep, stelt hun raadsman dat hij zich bewust is van de impact die het verkrijgen van een verblijfstitel heeft op de procedure, doch vraagt hij de Raad om de bestreden beslissingen te vernietigen zodat deze definitief uit het rechtsverkeer worden verwijderd. Hij laat evenwel na te specificeren welk concreet voordeel de verzoekende partijen zouden halen bij het definitief verwijderen van de bestreden beslissingen uit het rechtsverkeer.

Bijgevolg toont de verzoeker het wettelijk vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissingen niet aan.

2.3. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend vijftien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN